

Sygn. akt V CSK 148/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku S. P. i B. P.
przy uczestnictwie P. [...] Sp. z o.o. z siedzibą w W.
o ustanowienie służebności przesyłu gazociągu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 16 października 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w B. ustanowił na opisanej bliżej nieruchomości wnioskodawców, na rzecz przedsiębiorstwa uczestnika postępowania, szczegółowo określoną służebność przesyłu dotyczącą gazociągu, za wynagrodzeniem w kwocie 4 396 zł zasądzonym od uczestnika na rzecz wnioskodawców.

Od powyższego postanowienia wnieśli apelację wnioskodawcy zaskarżając je jedynie w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia, uznając je za zaniżone.

Postanowieniem z dnia 16 października 2013 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

W skardze kasacyjnej wniesionej od tego postanowienia, pełnomocnik wnioskodawców zarzucił naruszenia prawa materialnego: art. 285 k.c. i art. 305¹ k.c. przez ich pominiecie, co doprowadziło do przyjęcia, że w sprawie doszło do zasiedzenia służebności przesyłu na rzecz uczestnika postępowania oraz art. 176 k.c. przez przyjęcie, że istnieje możliwość doliczenia okresu posiadania służebności przesyłu przez Skarb Państwa w okresie do 1 lutego 1989 r. do okresu posiadania uczestnika i jego poprzedników prawnych, a także naruszenie - nie wskazanych - przepisów postępowania przez nierozpoznanie sprawy co do istoty.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pełnomocnik wnioskodawców wskazał na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych: 1. czy dopuszczalne jest ustanowienie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określenia nieruchomości władnącej, 2. czy jest dopuszczalne rozpoznanie zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzianej służebności, 3. jaka jest treść służebności przesyłu zasiedzianej przez uczestnika w sytuacji, gdy podniósł on zarzut jedynie w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem należącym do wnioskodawcy, 4. czy służebność przesyłu uregulowana w art. 305¹ do 305⁴ k.c. jest szczególnym rodzajem służebności gruntowej, 5. czy przed uregulowaniem tej służebności we wskazanych wyżej przepisach dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności

przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa i 6. czy okres posiadania przez przedsiębiorstwo nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przed jej uregulowaniem w art. 305¹ do 305⁴ k.c. podlega zaliczeniu do okresu posiadania niezbędnego do jej zasiedzenia?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza zaskarżonego rozstrzygnięcia i jego uzasadnienia oraz analiza skargi kasacyjnej i wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania wskazuje jednoznacznie, że skarga kasacyjna nie dotyczy sprawy, w której została wniesiona, choć wskazuje jej uczestników postępowania, sygnaturę akt i postanowienie Sądu drugiej instancji w niej wydane.

W sprawie bowiem Sąd uwzględnił wniosek wnioskodawców o ustanowienie na ich nieruchomości służebności gruntowej przesyłu dotyczącej gazociągu, na rzecz przedsiębiorstwa uczestnika postępowania i zasądził z tego tytułu odpowiednie wynagrodzenie, nie zajmując się w ogóle kwestią zasiedzenia służebności przez uczestnika, gdyż taki zarzut nie został podniesiony w sprawie. Natomiast skarga kasacyjna dotyczy sytuacji, gdy wniosek o ustanowienie na nieruchomości wnioskodawców służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego odnosił się do linii elektroenergetycznej i został oddalony z powodu uwzględnienia zarzutu uczestnika postępowania nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej służebności opisanej we wniosku. Rozpoznawana skarga kasacyjna ma identyczną treść jak wiele innych skarg kasacyjnych wniesionych przez tego samego pełnomocnika w prowadzonych przez niego kilkudziesięciu sprawach o ustanowienie służebności przesyłu, w których wnioski zostały oddalone z powodu uwzględnienia zarzutu zasiedzenia służebności przez uczestnika (porównaj między innymi sprawy: V CSK 465/13, V CSK 615/13, V CSK 667/13, V CSK 117/14, V CSK 141/14, V CSK 142/14, V CSK 143/14, V CSK 144/14, V CSK 151/14). Nie dotyczy natomiast problematyki rozpoznawanej sprawy.

W tych okolicznościach jest zatem oczywiste nie tylko to, że nie występują w sprawie zagadnienia prawne przedstawione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, odnoszące się do kwestii, które w tej sprawie w ogóle

nie były przedmiotem rozpoznania, lecz również oczywiste jest, iż w sprawie nie wystąpiły - gdyż nie mogły wystąpić - zarzucane w skardze kasacyjnej uchybienia, skoro zarzuty w niej postawione dotyczą materii, która w ogóle w sprawie nie występuje. Taka skarga nie może wywołać skutku związanego z jej wniesieniem, nie ma zatem żadnych podstaw do przyjęcia jej do rozpoznania.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

[aw]